

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Стзз 849/07
19.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер-Личеноски, Љубице Милутиновић, Миломира Николића и Јованке Кажих, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, коју заступа АБ, адв., против тужене Републике Србије - Владе РС, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради накнаде штете - исплате зараде, одлучујући о захтеву за заштиту законитости тужене подигнутог против пресуде Општинског суда у Аранђеловцу П.бр.1118/05 од 30.01.2007. године и пресуде Округног суда у Крагујевцу Гж.1. 270/07 од 20. априла 2007. године, у седници одржаној 19.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужене изјављен против пресуде Општинског суда у Аранђеловцу П.бр.1118/05 од 30.01.2007. године и пресуде Округног суда у Крагујевцу Гж.1. 270/07 од 20. априла 2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Аранђеловцу П.бр.1118/05 од 30.01.2007. године у ставу 1 изреке обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених нето плата за период од децембра 2004. до јуна 2005. године исплати износ од 271.636,49 динара и то у месечним износима са законском затезном каматом како је то наведено у изреци пресуде. Ставом 2 изреке обавезана је тужена да тужиљи на име парничних трошкова исплати 54.700,00 динара.

Пресудом Округног суда у Крагујевцу Гж.1. 270/07 од 20. априла 2007. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Дописом Гт.І.бр.1615/07 од 21.06.2007. године Републички јавни тужилац је обавестио Општински суд у Аранђеловцу и тужену да неће подићи захтев за заштиту законитости против наведених судских одлука.

По добијању обавештења тужена је изјавила захтев за заштиту законитости Врховном суду Србије због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости у смислу члана 421. у вези члана 401. став 2. тачка 5. и члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према члану 417. ЗПП захтев за заштиту законитости може се подићи само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. ЗПП, ако је противно одредбама ЗПП суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3.).

Тужена се у захтеву формално позива на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. ЗПП, која међутим није образложена разлозима који се могу подвести под ту битну повреду, већ се захтевом указује на погрешну примену материјалног права. Формално позивање тужене на захтевом дозвољен разлог за изјављивање захтева за заштиту законитости не чини захтев дозвољеним.

За странку у поступку као и за јавног тужиоца ограничења у погледу разлога за подизање захтева за заштиту законитости садржана су у члану 417. ЗПП. Како се овај ванредни правни лек може употребити само због учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. ЗПП, а не из неких других разлога (погрешне примене материјалног права), Врховни суд је на основу члана 421. а у вези члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЗ